

NIEUW LIMBURG

Nieuws- en Advertentiënblad voor de Provincie

Uitgever : De Limburgsche Drukkerijen, N.V. Maastrichterstraat 15, Hasselt

Telefoon : 369 Post-check 1642-79 Abonnement : 35 fr. per jaar - 9 maanden : 30 fr - 6 maanden : 20 fr - 3 maanden : 10 fr

Aangenomen op alle postkantoren

Advertentiën : 1 tot 5 fr. per regel Sportnieuws : 2 fr. per regel Rechterlijke aankondigingen en Sterfgeval : 2 fr. per regel

Verschijnt DINSDAG en ZATERDAG

HET SPORTBLAD VAN NIEUW LIMBURG

De “Penneschachten” hebben de “Matraques” knock-out gezet STADHUISBEDIENDEN (11) – POLITIE (1)

Wie me nu nog komt vertellen dat de Politie niet graag gezien is, die zal ik wel weten te woord te staan, want om ze te zien voetballen was er net zooveel volk opgekomen als tijdens een match der kampioenschappen ... moar het werd wel niks.

Muziek in de tribuun : Heer burgemeester Bollen, schepenen Schevernels en Ghijsen, gemeenteraadsleden Froyen en Phlix, secretaris Melchior ; kommissaris Colemont en zijn adjunct Ilsen, ne klats reporters en voetballeiders, enfin ... niks dan gouv volk, zoe mène gene waren aanwezig om de matrakken tegen de penneschachten te zien.

De gansche week hadden de mannen van “orde en tucht” de stadsbedienden uitgedaagd en getreiterd ; ze zouden er patatfrit van maken.

Ge moet niet vragen hoe die “employés” van het stadhuis erop geslepen waren om de helmen van onder het stadhuis een tuniekske aan te passen. Voor [] staat de “fanion” der bedienden ; een voetballer prijkt erop met de woorden : “Zucht naar Vooruitgang” . Djie meut moar daare !

Voor den aftrap hebben de politiemannen bloemen in ontvangst te nemen van hun sportieve tegenstrevers. Een hunner stelt ze den heer kommissaris ter hand.

M. Charel Debruyne roept volgende elftallen op :

Stadhuisbedienden : Broux ; Jorissen ; Vanstreels ; Kellens ; Vanvoorden ; Haesen ; Vananderoy ; Perilleux ; Lahon ; Vroonen en Willems.

Politie : Claesen ; Doucet ; Schreurs ; Froyen ; Berten ; Vandeput ; Gacoms ; Heremans ; Vangeel ; Castermans ; Jacobs.

Invallers : Slechten, Koeken en Champagne.

Wa wiltj da zegge ; Slechte(n), Koeke(n) en Champagne ; vraagt schepene Ghijsen. Iedereen bleef het antwoord schuldig, tot zelfs de h. burgemeester.

Ze zijn vertrokken. De eerste aanvallen gaan uit van de politie, die met zoo'n geestdrift achter den bal en tegenstrevers aandrijven, alsof ze 'nen troep gangsters op de hielen zaten. Gelukkig voor het stadhuis dat Henri Vanstreels al hun wroeten en zwoegen den kop indrukte. Na een half dozijn minuutjes zaten er al meerdere politiemannen met een beestje op den rug, waarvan Périlleux gebruik maakt om den scor te openen. Vijf minuten later doelt Vroonen nr 2 op missen van Doucet die niet meer onder de voeten uit kan en het veld verlaat.

(vervolg 2e bladzijde)

Zijn plaatsvervanger komt weldra al huppelend en op algemeen applaus voor de pinnen ; het is niemand anders dan de invaller Koeken. Hadj oech neu moar geried stadheùs ... Koeken redt al direct een gemaakt doel met kopbal Douwt hem moar noa !

Aan de 15e min. doelt Vroonen nr 3 en dan Vananderoy nr 4. Koeken en Berten trachten het offensief van die jeugdige stadsbedienden te blokkeeren door de off-sideval open te zetten, waarin ze gedeeltelijk slagen dank zij de opvallende medehulp van den arbiter (Charel weet wel moe zèn cheuen hèm deuen).

Aan de 30e min. zorgt Vroonen voor nr 5. Het mangelt nochtans niet aan moed bij de politie, maar “contre la force il n'y a pas de résistance”.

Ge kunt het lezen op de gezichten van de pannelikkers dat ze'r deugd van hebben om die van onder het stadhuis rats knock-out te spelen.

Daarom moesten mijn jongens dan nog een gansche week “repeteeren” : zuchten de heeren kommissaris en zijn adjunct. Een agent krijgt onverwacht een bal tegen zijn knikker. Potv.... schiet heer Ghijsen uit : 'n pelees bè 'ne bal op ze gezicht kloppe, ze geneere zich nee ... dat meut veraandere. Allèz ! ... Koeke! – Fonske lèk ze doa !

De gemeenteoverheden hebben veel pret en lachen dat ze schokken. Het gaat er uiterst sportief toe. De politie treedt nochtans veel te zacht op tegen dat jong gedoe. Waarom geen matrakske onder de “vareuse” weggefoefeld. Als men niet sterk is moet men slim zijn. Aan de rust is het 5-0.

Bij de herneming heeft keeper Claesen werk bij de vleet en hij trekt flink zijn streng. Vanstreels muist er uit en zet nr 6 om.

Twee agenten kunnen het niet meer keeren, trappen het af, maar de 9 overigen doen dapper voort. De bedienden hebben echter geen compassie ; de referee wel, want hij fluit talrijke ingebeeelde off-sides. Indien Vanstreels en Cie chique typen waren, zouden ze ook een paar van de hunnen naar de kleedkamers zenden, maar de helmen zullen de kelk moeten ledigen tot op den bodem. Wij zien de “penneschachten” grijnslachen, vooral vriend Périlleux, den anders zoo jovialen secretaris van den h. burgemeester. Loat iën van dèe penneschachten nog eens noa iën ouwr èn 'ne café zitten djie zultj de processe dan 'ne gang zein goan.

Lahon zendt nr 7 binnen, Vanstreels nr 8, Périlleux nr 9 en Vroonen dan nog een paar om den stand op 11-0 te brengen. Charel kan het niet over zijn hart krijgen en staat penalty toe aan de politie omdat een tegenstrever Castermans niet toeliet van de eer te redden. Dä wil ich nêe kraneert Castermans en hij geeft den bal in de pollen van keeper Broux. **Zeuje neu nèe doedvalle, oppert Charel, neu wille z'hem nèe ; bè ne pelees weeje noeët wèj je hed.** Castermans bolt er dan alleen uit en redt de eer met een mooi doelpunt (11-1). Het is niet waar dat de anderen bleven staan ... da's moar kojtoengerè.

Het volk heeft toen meer in zijn handen geklapt dan voor de elf doelpunten van de “Zucht naar Vooruitgang”. Het huis Melotte is present en beide ploegen worden getrokken. De moedige politiemannen die op hun hielen zaten bij

het fotografeeren kunnen alleen niet meer recht maar seigneur Gustaaf Bex is er als de kippen bij om al die stijvigheid er zooveel mogelijk uit te masseren.

De ploeg van de bedienden was in het algemeen veel te jong tegenover de politie, waarin Castermans, Berten (de sterke treinlooper van over een tiental jaren) en Fonske Gacoms zich het meest deden opmerken alsook de keeper Claesen.

Maar serieus gesproken. Alle beginsels zijn moeilijk, doch de politie moet de voetbalsport blijven beoefenen. In de groote steden van het land zijn ploegen van politie en zelfs zeer sterke elftallen. Een agent heeft toch nog meest van al lenigheid nodig en dat krijgt men wel met regelmatig aan sport te doen.

Ook hopen we dat ze zich zullen toeleggen op de zwemsport, want dit zou hun bijzonder kunnen van pas komen bij de uitoefening van hunnen dienst. Elders zijn ze ook stilaan begonnen, doch hedendaags vormen ze sterke clubs. Het is de moeite waard om ernstig overwogen te worden, want ik herhaal : het heeft zijn nut.

De “Stadslieve” konden het moeilijk over hun hart krijgen dat de politie zoo’n rammeling kreeg. Zij dagen de “Zucht naar Vooruitgang” uit. Ik heb eens gepolst, doch ze vinden dat de “Stadlieve” veel te brutaal spelen ... doveer zèn ’t euch lieve !

En nu de politie van Hasselt tegen deze van St. Truiden.

We hebben een paar aangename uren doorgebracht. De spelers allen uiterst sportief. Het ging er kameraadschappelijk aan toe. Die stijvigheid zal er binnen eenige dagen wel uit zijn en dan maar opnieuw “volle gaz”.

Zoe stèf pietje van tèt tot tèt ... lèt-ta ! Ich haag toch bè de peleese.

‘Ne Simpele’

